

Anuncios oficiales

ALCALDIA DE FIGUERAS

EDICTO

Se hallan al cobro en la Banca March, sita Plaza Calvo Sotelo, n.º 4 de esta ciudad, los recibos de agua-basuras correspondientes a los bimestres Enero-Febrero y Marzo-Abril de este año, en donde podrán hacerse efectivos. Se recomienda, a aquellos usuarios que no lo tengan hecho, domicilien el pago a través de cuenta corriente bancaria, a fin de agilizar el cobro.

Al propio tiempo se recuerda a cuantos tengan algún recibo pendiente de pago del pasado año, pasen por dicha Sucursal bancaria, en el plazo de ocho días, para hacerlo efectivo. Transcurrido dicho plazo se pasará el cobro a la vía ejecutiva de apremio con los recargos correspondientes y de conformidad con los preceptos contenidos en la Ordenanza fiscal n.º 1, reguladora del servicio, se procederá a adoptar las medidas oportunas previstas en la ley.

Lo que se hace público para general conocimiento.

Figueras, 12 de agosto de 1977
El Alcalde

ALCALDIA DE FIGUERAS

EDICTO

Finalizado el plazo para el pago en período voluntario del Impuesto municipal sobre circulación de vehículos del presente año, los recibos pendientes de pago se hallarán en la Oficina de Rentas y Exacciones de este Ayuntamiento, planta baja de la Casa Consistorial, por espacio de quince días hábiles, durante los cuales podrán hacerse efectivos con el recargo del 5 por 100 de prórroga, transcurridos los cuales pasarán a la vía ejecutiva de apremio, con el recargo del 20 por 100, todo ello de conformidad con los preceptos contenidos en el Reglamento General de Recaudación.

Lo que se hace público para general conocimiento.

Figueras, 8 de agosto de 1977
El Alcalde

La problemàtica del carrer

Encara em puc considerar un supervivent d'un temps força enrrera. Per moltes raons i diferents aspectes, a més dels anys que un porta al damunt. No cal fer parada, per curta que sigui, en cap de les estacions que, al ràpid pas del temps, anem trobant pel camí.

És talment una cursa esperitada que, fins arribar al terme, no pot oblidar el cronòmetre. Al cap i a la fi, per què?

Ara bé, això de les curses mereix que se li doni una classificació. Faig esment solament d'allò que, dia darre, un altre, estic fent damunt el cavall de Sant Ferran, dreta, esquerra, de front i algunes vegades al galop. Sóc un dels moltíssims que la practico sempre, a despit de l'extraordinari nombre de diaris parroquians de gasoliners y estacions de servei a nivell dels temps actuals i dels problemes esdevinguts amb la puja del ditzós petroli.

Confesso la meua ignorància en saber qui fou l'inventor de les voravies. En canvi, no dubto de l'antiguitat de llur existència ni del servei que fan als vianants. Potser pel fet de tenir el temps que tenen, són molt poc respectades per molta gent. Una vegada més, es torna a ensopegar en el tòpic que suposa tot el que caduqueja: persones, coses, els mateixos animals; i això, per dissort, pot observar-se per tot arreu.

El fet és que les voravies s'obliden, s'embruten, són plenes d'esquerdes, es converteixen en molts llocs en trosos de pedra enrunada, i entre una i altra cosa, el que amb lògica tindria d'ésser destinat com a pas i refugi dels no-motoritzats, en certs indrets i ocasions les voravies canvien llur fessomia sorgint llavors un evident perill per a la integritat física dels qui hi transitem.

Què s'ha fet per a arribar a tot això? Consentir-hi aparcament indegut de tota mena de vehicles, ja molt abans de la disposició del nostre Ajuntament davant la riuada turística de mig juliol ençà, donant llum verd per a aparcar on es pugui, mesura que en principi la veig encertada, te-

nint en compte la magnitud del problema.

Cal esmentar la quantitat de carrers trasbalsats per la construcció de moltes obres —algunes en allargat descans—, tenint llurs voravies en complert estat anàrquic.

Després àdhuc també dins dels carrers la grossa quantitat de porqueria escampada, diguem-ne residus d'escombraries —que no tot acaba amb el treball nocturn d'uns homes i un camió.

Tots els carrers mereixen igual respecte però és sensible que els components del centre comercial de la ciutat, malgrat la preocupació ciutadana de tenir-los sempre nets, a certes hores del dia ofereixen deplorable aspecte, degut als obsequis —natural les seves necessitats— hi deixen els gossos que, especialment a l'estiu, tenim ocasió de contemplar-los sols o acompanyats.

Caldria que els seus propietaris tinguessin en compte les obligacions que suposen tenir aquestes bestietes —que ni rebutjo ni els tinc cap mena d'odi—, incòmodes tal vegada en algun aspecte, però del moment que es tenen els cau l'obligació de cuidar-los tal com està manat. Un gos no és una joguina que es pugui deixar en un racó qualsevol. I que se n'ha fet dels anomenats "passos cebra"? Gairabé ignorats, esborrats en la seva majoria, no han merescut l'atenció d'una repintada abans l'estiu (!) fes acte de presència. Es pot creure que tot això pogués ésser oblidat?

Sempre he desitjat el millor per a la nostra ciutat i els que hi som dins, i vull donar ja fi als meus aspres comentaris, demanant quan arribarà aquell moment que l'autoritat competent faci respectar a les nits el silenci i el repòs que tots hi tenim perfectíssim dret.

Tot això són problemes, que avui es produeixen gairabé a tot arreu, però una vegada més cal recordar que tots sentim els nostres. No obstant, és precis posar-hi remei.

Ignasi Costa